

lentissima animadvertenti, ne mediocria quidem præstare, rubori oportet esse. *Nam neq; illud ipsum* inquit iterum eodem loco Tullius, *quod est optimum, desperandum est, & in præstantibus rebus magna sunt ea, quæ sunt optimis proxima.* Donate quæso nobis hominibus hoc solatij, quod ex profectu discipulorum capimus: nam si rectè judicare velitis de perverso hujus mundi judicio & processu, scitis nostrum esse,

Difficile heu nimium munus, plenumq; labore,
Judiciisq; hominum variis. Nam culpa docentis
plerumq; arguitur, si lævâ in parte mamillæ
nil saliat puero: vel si spes ille parentum
impleat, ingratus vacuum mercede crumenam
Doctoris miseri sinit, & se proripit ultrâ.
Nos tamen hoc agimus, tenuiq; in pulvere sulcos
ducimus? & cur non mage de lodice parandâ
solliciti, Veneris donamus scripta marito;
& steriles tineis libros, res nulla minoris
quando patri constat quàm filius, & grave nobis
exhaustis incumbit onus rerum omnium egenis.
Scilicet est aliquid vili se involvere panno
& tenui mercede graves tolerare labores
virtutis studio rectiq; cupidine tractum!

uti rectè hoc ipso anno ex satyrâ *Invenalis* septimâ in celeberrimâ Lipsiâ fuit conquestus *M. Fridericus Rappoltus*. (τ) Quis non cum *Martiale* (υ) Ethnico indignetur

At me litterulas stulti docuere parentes:
quid cum Grammaticis Rhetoribusq; mihi?
Frange leves calamos & scinde Thaleja libellos,
si dare sutori calceus ista potest

nisi

(τ) *In Laudibus Magistrorum carm. IV. (υ) lib. IX. epigr. 75.*